

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžf/112/2014
Identifikačné číslo spisu: 3013200721
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3013200721.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Jozefa Hargaša, v právnej veci žalobcu: N. B., bytom K. G. XXX/XX, C., zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Janíkom, Hviezdoslavova 16, Partizánske, P.O. Box 68, Topoľčany, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 138223/2013 z 11. júna 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/29/2013-43 zo 04. februára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/29/2013-43 zo 4. februára 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom č. k. 11S/29/2013-43 zo 04. februára 2014 Krajský súd v Trenčíne podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 138223/2013 z 11. júna 2013, ktorým žalovaný podľa § 74 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 563/2009 Z. z.“) potvrdil rozhodnutie Colného úradu Trenčín č. 9006631/1/33169/2013 z 23. januára 2013, ktorým bolo podľa § 81 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. zriadené záložné právo k nehnuteľnostiam žalobcu na zabezpečenie colného nedoplatku v celkovej výške 37 238,55 eur (predstavujúceho úrok z omeškania vymeraný rozhodnutím Colného úradu Trenčín č. 9006631/1/1331952/2012 z 19. decembra 2012 zo sumy cla 37 906,92 eur nezaplatenej v zákonom stanovenej lehote).

V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia žalovaný poukázal na to, že rozhodnutie Colného úradu

Trenčín č. 9006631/1/1331952/2012 z 19. decembra 2012 o vymeraní úroku z omeškania bolo žalobcovi doručené dňa 09. januára 2013 a posledný deň lehoty na plnenie uplynul dňa 19. januára 2013. Rozhodnutie o zriadení záložného práva bolo colným úradom vydané dňa 23. januára 2013, teda v čase, kedy už bolo zrejmé, že žalobca úrok z omeškania nezaplatil v určenej lehote. Prípadné podanie odvolania voči rozhodnutiu o vymeraní úroku z omeškania nemá odkladný účinok, o čom bol žalobca v písomnom vyhotovení rozhodnutia riadne poučený.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že žalovaný ako aj správny orgán prvého stupňa pri vydaní rozhodnutia postupovali v súlade so zákonom, ich záver o zriadení záložného práva na zabezpečenie colného nedoplatku žalobcu je dôvodný, pričom s námietkami žalobcu sa podľa názoru krajského súdu žalovaný dôsledne a logicky vysporiadal.

V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd s poukazom na ustanovenia § 56a, § 59, § 85 ods. 4 zákona č. 199/2004 Z. z. Colný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 199/2004 Z. z.“) a na ustanovenia § 81 ods. 1 a 4 a § 82 zákona č. 563/2009 Z. z. uviedol, že colný úrad si môže zabezpečiť svoju pohľadávku zriadením záložného práva k veci vo vlastníctve daňového dlžníka (v prejednávanej veci žalobcu). Nakoľko odvolanie voči rozhodnutiu colného úradu nemá odkladný účinok, colný úrad môže rozhodnúť o zriadení záložného práva skôr, ako rozhodnutie o vymeraní úroku z omeškania nadobudne právoplatnosť. Preto pokiaľ Colný úrad Trenčín svojím rozhodnutím č. 9006631/1/33169/2013 zo dňa 23. januára 2013 podľa § 81 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. na zabezpečenie colného nedoplatku v celkovej výške 37 238,55 euro (predstavujúceho úrok z omeškania vymeraný rozhodnutím colného úradu Trenčín č. 9006631/1/1331952/2012 z 19. decembra 2012 zo sumy cla 37 906,92 euro nezaplatenej v zákonom stanovenej lehote) zriadil záložné právo k nehnuteľnostiam žalobcu, učinil tak v súlade so zákonom. Krajský súd poukázal aj na skutočnosť (nemajúcu vplyv na právne posúdenie veci), že žalobca voči rozhodnutiu, ktorým mu colný úrad vymeral úrok z omeškania, nepodal odvolanie. Podanie žalobcu, označené ako „odvolanie“ voči rozhodnutiu Colného úradu Trenčín o vymeraní úroku z omeškania (rozhodnutie č. 9006631/1/1331952/2012 z 19. decembra 2012) sám žalobca podaním zo dňa 21. januára 2013 žiadal posudzovať nie ako odvolanie, ale ako žiadosť o upustenie od vybratia úroku z omeškania.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Podľa jeho názoru preskúmané rozhodnutie odporuje dobrým mravom. Výška úroku z omeškania je neadekvátna v porovnaní s istinou colného dlhu, ktorý bol uhradený v plnej výške. Colné exekučné konanie bolo nezákonné, pretože rozhodnutie Colného úradu Trenčín č. 9006631/1/1331952/2012 z 19. decembra 2012 bolo napadnuté odvolaním z 21. januára 2013 a nemalo nadobudnúť právoplatnosť.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu zotrval na dôvodoch uvedených vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe a v plnom rozsahu sa stotožnil s právnym záverom krajského súdu vyjadreným v napadnutom rozsudku. Pokiaľ žalobca namietal výšku úroku z omeškania, žalovaný k tomu uviedol, že úroková sadzba bola určená v súlade s príslušnými všeobecne záväznými predpismi, pričom celková výška úroku z omeškania je ovplyvnená výškou dlžnej sumy (colného dlhu), ktorá nebola zaplatená v určenej lehote a najmä je ovplyvnená dobou, po ktorú bol dlžník v omeškani.

Námietka žalobcu, že proti rozhodnutiu Colného úradu Trenčín č. 9006631/1/1331952/2012 z 19. decembra 2012 o vymeraní úroku z omeškania podal odvolanie a preto je zriadenie záložného práva predčasné, nemá podľa žalovaného oporu v príslušných všeobecne záväzných právnych predpisoch, ani v skutkovom stave veci. Ani prípadné podanie odvolania proti rozhodnutiu o vymeraní úroku z omeškania ho nezbujuje bez ďalšieho povinnosti tento úrok z omeškania zaplatiť, keďže odvolanie v danom prípade nemá odkladný účinok.

Podľa žalovaného v prejednávanej veci boli splnené skutkové i právne podmienky na zriadenie záložného práva na zabezpečenie existujúcej pohľadávky. V napadnutom rozhodnutí je presne špecifikovaný

predmet záložného práva, zabezpečovaná pohľadávka (suma úroku z omeškania) aj osoba dlžníka. Napadnuté rozhodnutie obsahuje všetky náležitosti požadované ustanovením § 81 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z. z. a konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, bolo plne v súlade s príslušnými procesnými ustanoveniami. Výška dlžnej sumy úroku z omeškania zodpovedá predmetu záložného práva vo vlastníctve žalobcu.

Žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne potvrdil.

Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozhodol rozsudkom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), pričom deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

Predmetom súdneho preskúmania v prejednávanej veci bolo rozhodnutie žalovaného o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam žalobcu na zabezpečenie colného nedoplatku, ktorým bol úrok z omeškania vymeraný zo sumy cla nezaplatenej žalobcom v zákonom stanovenej lehote.

Podľa § 85 ods. 4 vety prvej zákona č. 199/2004 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, odvolanie proti rozhodnutiu colného úradu alebo finančného riaditeľstva nemá odkladný účinok.

Podľa § 61 ods. 1 zákona č. 199/2004 Z. z. ak colný dlh, pokuty a iné platby vymerané a uložené podľa colných predpisov neboli v lehote splatnosti uhradené, colný úrad môže začať nedoplatok vymáhať v colnom exekučnom konaní.

Podľa § 61 ods. 1 zákona č. 199/2004 Z. z. colné exekučné konanie je konanie colného úradu, v ktorom sa vymáha colný dlh, pokuty a iné platby. Na vymáhanie podľa odseku 1 a na úkony súvisiace s vymáhaním sa primerane použije osobitný predpis (zákon č. 563/2009 Z. z.).

Podľa § 81 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. na zabezpečenie daňového nedoplatku môže rozhodnutím správcu dane vzniknúť záložné právo k predmetu záložného práva vo vlastníctve daňového dlžníka alebo k pohľadávke daňového dlžníka.

Rozhodnutie Colného úradu Trenčín č. 9006631/1/1331952/2012 z 19. decembra 2012 o vymeraní úroku z omeškania bolo žalobcovi doručené dňa 09. januára 2013 a posledný deň lehoty na plnenie uplynul dňa 19. januára 2013. Ako vyplýva z § 85 ods. 4 vety prvej zákona č. 199/2004 Z. z. odvolanie

voči rozhodnutiu o vymeraní úroku z omeškania nemá odkladný účinok, o čom bol žalobca v písomnom vyhotovení rozhodnutia riadne poučený. Žalobca bol povinný zaplatiť vymeraný úrok z omeškania v lehote desiatich dní. Vzhľadom na to, že žalobca v stanovenej lehote úrok z omeškania nezaplatil, Colný úrad Trenčín rozhodnutím č. 9006631/1/33169/2013 z 23. januára 2013 podľa § 81 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. zriadil záložné právo k nehnuteľnostiam žalobcu. Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutie o zriadení záložného práva potvrdil. Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky, viazaný rozsahom odvolania, preskúmal rozsudok krajského súdu, pričom nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v jeho odôvodnení, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s rozsudkom krajského súdu stotožnil v celom rozsahu a na zdôraznenie jeho správnosti považuje za vhodné uviesť nasledovné:

Predmetom súdneho preskúmacieho konania v prejednávanej veci bolo rozhodnutie žalovaného o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam žalobcu. Ako vyplýva z podaného odvolania, žalobca neuviedol žiadne konkrétne dôvody, v čom vidí nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, iba uviedol, že rozhodnutie odporuje dobrým mravom. Pokiaľ žalobca namietal, že rozhodnutie o vymeraní úroku z omeškania nenadobudlo právoplatnosť, najvyšší súd opakuje už uvedené, že odvolanie proti tomuto rozhodnutiu nemá odkladný účinok a žalobca bol povinný úrok z omeškania uhradiť. Nakoľko žalobca úrok z omeškania v stanovenej lehote nezaplatil, žalovaný bol zo zákona oprávnený vydať rozhodnutie o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam žalobcu na zabezpečenie colného nedoplatku. Ako vyplýva z rozhodnutia žalovaného, žalovaný tak urobil aj s ohľadom na nedostatočnú platobnú disciplínu žalobcu v minulosti, keď žalobca plne uhradil pôvodný colný dlh až po desiatich rokoch od jeho splatnosti. Inštitút záložného práva je len zabezpečovacím opatrením dočasnej povahy, ktorý má prispieť k riadnemu plneniu zákonne uložených peňažných povinností daňovému dlžníkovi. V prípade splnenia (uhradenia) uloženej peňažnej povinnosti nenastane dôvod, aby správny orgán realizoval záložné právo.

Aj keď to pre právne posúdenie prejednávanej veci nie je relevantné, najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že tvrdenie žalobcu o tom, že rozhodnutie Colného úradu Trenčín č. 9006631/1/1331952/2012 z 19. decembra 2012 (o vymeraní úroku z omeškania) napadol odvolaním, je zavádzajúce a nepravdivé. Žalobca síce po vydaní rozhodnutia o vymeraní úroku z omeškania doručil colnému úradu podanie z 21. januára 2013 označené ako „odvolanie“, jeho obsahom však bola najmä žiadosť o upustenie od vybratia úroku z omeškania. Colný úrad Trenčín vyzval žalobcu na odstránenie nedostatkov jeho podania, načo žalobca colnému úradu oznámil, že žiada aby bolo jeho podanie z 21. januára 2013 posúdené ako žiadosť o upustenie od vybratia úroku z omeškania a k tejto žiadosti žalobca priložil aj doklady preukazujúce jeho finančnú a ekonomickú situáciu.

Pokiaľ žalobca v odvolaní tvrdil, že výška úroku z omeškania je neadekvátne v porovnaní s istinou colného dlhu, najvyšší súd k tomu uvádza, že sa jedná len o všeobecné tvrdenie žalobcu, na ktoré navyše v prejednávanej veci nemožno prihliadať, pretože predmetom tohto súdneho preskúmacieho konania nie je rozhodnutie o vymeraní úroku z omeškania, ale rozhodnutie o zriadení záložného práva.

Po preskúmaní rozhodnutia a jemu predchádzajúceho postupu žalovaného ako aj napadnutého rozsudku krajského súdu dospel najvyšší súd k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav, vyporiadal sa so všetkými relevantnými námietkami žalobcu a vo veci správne rozhodol, keď žalobu žalobcu zamietol. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/29/2013-43 zo 04. februára 2014 ako vecne správny podľa § 219

ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešnému žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovanému správnomu orgánu nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.